

Timp nebun...

Nelu Preda

Timp nebun, unde zbori așa iute cu mine
Laolaltă prin vremuri și simțiri reci, străine?
Stai ușor, domolește-ți curgerea cea nebună,
Lasă-mi timp să mai merg cu iubita de mână;

Fii blajin, dă-mi răgaz să mai scriu un poem,
Despre-a noastră plimbare, de-al iubirii blestem
Ce răceala absurdă a adus între noi
Și în suflet durere ne-a turnat – suntem goi.

Am ajuns doi străini – cât de mult ne-am iubit!
Timp nebun, numai tu soarta ne-ai urgisit
Și din trupul ce-am fost – astăzi doi singurateci,
Despărțiți, suferim precum caii zănateci

Ce-au scăpat dintr-un țarc – al iubirii ocol,
Și se-nvârt lângă dânsul fără să aibă potol;
Libertatea e grea fără gram de iubire...
Timp nebun, poți să-mi legi dreptul la fericire!

Adu-mi draga-napoi, cu iubirea ei caldă,
Să mă-mbăt de amor care sufletu-mi scaldă –
Să fim iar amândoi doar un cuget și-un trup
Simțământul iubirii să-mi dea har să erup!